

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι,
Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζό-
μενος καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε, γῆ ἄσπο-
ρε· χαῖρε, βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε, βάθος δυσ-
θεώρητον· χαῖρε, ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐ-
ρανούς· ἡ μετάγουσα, καὶ ἡ κλῖμαξ ἡ με-
τάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο, χαῖρε,
θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς
ἀρᾶς· χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλισις μετὰ
σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνει μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἁ-
φθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον,
καὶ πῶς φθέγγει ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον·
Μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι
καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς
γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον,

καὶ τόπος ἀγιάσματος τοῦ τοῖς Χερουβὶμ
ἐπιβαίνοντος· Μὴ μὲ δελεάσῃς ἀπάτη· οὐ
γὰρ ἔγγων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύη-
τος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι ;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως
τάξις· φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἄνθρωπον διαπράττεται· τοῖς ἑμοῖς πί-
στευε, ἀληθέσι ρήμασι. Παναγία ὑπερά-
μωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· γένοιτο μοι νῦν ὥς
τὸ ρῆμα σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον,
σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀνα-
γάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὥς μόνος δυνατός,
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα διὰ τῆς συγκρά-
σεως.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀνακαλύπτε-
ται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς
ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος με-
ταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐ-
ψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμή-
σας οὐ γέγονεν. Ἄνθρωπος γίνεται Θεός,
ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐ-
φραινέσθω ἡ κτίσις χορευέτω ἡ φύσις,
ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους

παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύ-
πης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους,
ἐνανθρωπήσας. Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ κατα-
πτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μα-
ρίαν, βοῶν αὐτῇ τῷ Χαῖρε συλλήψει Υἱόν,
τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰ-
ώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖ-
ρε, Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, κτλ.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ
οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψει
ἐν γαστρὶ σου, τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τοῖς πᾶσι
ἀχώρητον καὶ κυοφόρος ὁφθήσει τοῦ ἐκ Πα-
τρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς,
μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω,
δι' ἄκραν εὐσπλαχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ'
ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτω-
χείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ὁ ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρό-
νικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ ὑπερούσιος Λό-
γος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται

σάρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένη...σήμερον. Χαῖρε...Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν ψάλλομεν.

Κοντάκιον δίχορον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰθ' οὕτως, Οἴκους εἰς.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἁσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλισις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ, ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνοίᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παρὰ-

δοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου
τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἄσπόρου γὰρ συλλήψε-
ως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἀλληλούϊα

Γνωσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος
ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα.
Ἐκ λαγόνων ἄγνων υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆ-
ναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος
ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω.

Χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖ-
ρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ
προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ
τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέ-
βη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς
ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλη-
τον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πο-
λυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε,
πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν
εὐκαρπον ταύτην νηδὺν ὥς ἄγρὸν ὑπέδει-
ξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν
σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Εχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν
μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ
δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὼν τὸν
ταύτης ἄσπασμόν ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὥς
ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κληῖμα· χαῖ-
ρε, καρποῦ ἀκηράτου κτήμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρω-
πον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν
φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν
οἰκτιρῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα
εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀνα-
θάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐ-
τοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμβολῶν, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν "Αμεμπτε· μαθὼν δὲ σοῦ τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·

Ἀλληλουῖα.

Εἰθ' οὕτω τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ....** Εἶτα τὸν Ἀμωμον καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Κοντάκιον, καὶ ἑτέρους ἔξ Οἴκους.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἁμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἄμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάζεται
τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει
οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον
στόμα· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκη-
τον θάρος.

Χαῖρε, στερεὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα·
χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖ-
ρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μά-
γοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ
ὥς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ
ἠρεύνων κραταῖον Ἀνάκτα· καὶ φθάσαν-
τες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶν-
τες· Ἀλληλούϊα.

Ἰδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς
Παρθένου τὸν Πλάσαντα χερσὶ τοὺς ἀν-
θρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν,
εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν
τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοηῆσαι τῇ
Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσσα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτέλεσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀ-

ληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνεγ-
καντὰ σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων
δὲ ρυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖ-
ρε, κατὰπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατή-
σασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐ-
λέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν
νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς δι-
ψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν
σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυ-
τέρα νεφέλης

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖ-
ρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ
ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος
αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπε-
δόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη

σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Εἶτα τὸν Ν καὶ εὐθὺς τὸν Κανόνα τῆς Θε-
στούκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρόπει χαίρειν
μόνη· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ Α', Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρω-
»θήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεῦξομαι
»τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαι-
»δρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμε-
»νος ταύτης τὰ θαύματα».

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή, θεώ-
μενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε, χαρᾶς Δοχεῖον,
δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε, Παρθένε Θεό-
νυμφε, τοῦ Ἀδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε, Πανά-
μωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖ-
ρε, θρόνε πύρρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε, ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε, ἡ τέξασα·
τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε,
ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνοίας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε, ἡδύπνοον
κρίνον, Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα
εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία. Ὡδὴ Γ. Ὁ Εἰρμός.

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ὥς
»ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγ-
»κροτήσαντας, πνευματικὸν στεφάνον·
»καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δό-
»ξης ἀξίωσον».

Τροπάρια.

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὥς χώρα
ἀνήροτος σσφῶς, χαῖρε, ἔμψυχε τράπεζα, ἄρ-
τον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε, τοῦ ζῶντος ὕδα-
τος, πηγὴ ἀκένωτος, Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμω-
μον, χαῖρε, τοῖς πιστοῖς· χαῖρε, ἁμνάς κυή-
σασα, Θεοῦ ἁμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παν-
τὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε, θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαινός, χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν ἥλι-
ον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον·
χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις
δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε, πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος, ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας Ἄδου, Δέσποινα.
τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε, ἡ θεία εἰσο-
δος, τῶν σφζομένων πανύμνητε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Καὶ πάλιν ἄλλους ἕξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἕξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ πνεῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἕξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν παιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναυφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον, τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεὶμ.

Χαῖρε, ἡ ταναντία, εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαγόντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς, καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας; ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὁλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
»Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ ἦλθεν Ἰη-
»σοῦς ὁ ὑπέροθος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ
»καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα,
»Χριστέ, τῇ δυνάμει σου».

Ἐν φωναῖς ᾠσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν, Πανύμνητε. Χαῖρε, πῖον ὄρος καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε, λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε, ἄχραντε Δέ-

σποινα· χαῖρε, κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώ-
σασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετά-
γουσα, ἐκ θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε, γῆς τὸ θεμέ-
λιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε, ἀκόπως βα-
στάσασα· χαῖρε, κογχύλη· πορφύραν θείαν βά-
ψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνά-
μεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα· ἀληθῶς, χαῖρε, Δέ-
σποινα, τὸν τὰς ἀνομίας πάντων δωρεὰν ἐξα-
λείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον,
ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον
στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν· Χαῖρε σοι Παρ-
θένε, κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων,
καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν κα-
ταφύγιον.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
»δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθέ-
»νε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,
»καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑ-
»μνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Τροπάρια.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα ζωῆς, χαῖρε, πανάμωμε,
ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σῶσασα κόσμον·

χαῖρε, Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρι-
κτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς
κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα ἀνθρώπων, χαῖρε, Ἄ-
χραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις
Ἄδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε, τῶν ἀγγέλων
χαρμονή· χαῖρε, ἡ βοήθεια τῶν πιστῶς δεο-
μένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέ-
σποινα, ἔμψυχε Παράδεισε. τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ
ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωο-
ποιεῖ πίστει, τοὺς μετέχοντας καὶ φθορᾷ ὑπο-
κύψαντας.

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν
σοι· Χαῖρε, πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξα-
σμένα καὶ ἀξιόκονστα, περὶ ἧς λελάληνται
σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε, βάθος ἀμέ-
τητον.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε, Ἄ-
χραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προα-
γαγοῦσα, χαῖρε, Πανθαύμαστε· πάντων πρὸς
Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεο-
τόκε, ἐκάστοτε.

Καταβασία. Ὡδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστι τὰ σύμπαντα....

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τε-
»λοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεο-
»μήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,

»τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Τροπάρια

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε. Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε, τῶν Ἀπο-
στόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πο-
λυθείας ἡ λύσσασα ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε,
ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος, ὃν Γεδεών, Παρθένε,
προεθεάσατο.

Ἰδού σοι. Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν
τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε, ἡ ἀφλεκτος βάτος,
νεφέλη ὁλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως
ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα τὸ Κοντάχιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.**

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε
Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προσ-
τρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς κατεσκεύασέ σε Ποιητής, Ἀχραντε,
οἰκήσας, ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας
σοὶ προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς Παρθενίας· χαῖρε,
ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·
χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε. σὺ γὰρ ἀναγέννησας τοὺς συλ-
ληθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνου-
θέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν κα-
ταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀ-
γνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἁρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων·
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὑμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι
σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρ-
μῶν σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ, ὧ-
δὰς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε,
οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν
τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει
φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον·
τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς

γνώσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἑλίου· χαῖρε, βο-
λὴς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμ-
πουσα· χαῖρε, ὥς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς
καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις
φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀ-
ναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα
τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦ-
σα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν·
χαῖρε, κρατὴρ κιονῶν ἀγαλλίαςιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖ-
ρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρ-
χαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδή-
μους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ
χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν
σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν
τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρί, ὃ συνέχων
πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν,
ἐδίδασκε βοᾶν σοι πάντα.

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου·
χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι
τι· χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσε-
βῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων
εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος
πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθη-
τον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖ-
ρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἑμοῦ θεραπέια· χαῖ-
ρε, ψυχῆς τῆς ἑμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν
πάντων Ἀγίων ἁγιώτατον Λόγον· δεξα-
μένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ρῶ-
σαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλού-

σης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβοῶν-
τας. Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐ-
πέμφθη κλπ. σελ. 7.

Μέχρι τέλους τοῦ Οἴκου.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ.....**

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας.

Ὡδὴ Ζ'. **Ὁ Εἰρμός.**

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρο-
»νες παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
»πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
»ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
»Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ».

Τροπάρια

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε, ὄχημα,
Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βό-
τρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στά-
ζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πι-
σιτῶς σε δοξαζόντων

Ἰατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κινήσασα, χαῖρε
Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμά-
ραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε, Δέσποινα, δι' ἧς
χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα,
ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώ-

θης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέ-
τευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι τοὺς πι-
στῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι· Χοῖρε ὁ τόμος, ἐν ᾧ, δακτύ-
λῳ ἐγγεγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος, Ἀγνή· ὃν
ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, κατα-
γράψαι, Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν
γόνυ καρδίας ἡμῶν κλινόν τὸ οὖς σου, Ἀγνή,
καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς
καὶ συντήρησον πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως τὴν
σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν κ.λ.π.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τό-
»κος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν
»τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
»οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν.
»Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερ-
»υψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βα-
στάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύ-
ματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυφορίᾳ σου καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοι οἱ ἄλαλοι πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται, Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις, Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων, Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄπας γηγενής, σχιζάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, »αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοά-

...μακάριστε, Θεοτόκε, ἅ-
...ε».

Τροπάρια.

...ιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
...ης χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι, τῆς
...σαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς
...ως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλη-
...ς, Κόρη. παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς
ἀμαρτάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἄστρον ἄδυτον. εἰσ-
άγον κόσμῳ τὸν μέγα Ἥλιον· Χαῖρε, Ἐδέμ,
ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην, Ἀγνή· Χαῖρε, στῦ-
λε πύρινε, εἰσάγουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ
ἀνθρώπινον

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε, κόσμου Δέσποινα· χαῖρε,
Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε, ἡ μόνη
ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλὴ· χαῖρε, σκεῦος,
μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθέν, εἶσδε-
ξάμενον

Ἡ περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα,
χαῖρε, Ἀειπάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ
καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε,
ἀπάντων τε τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπι-
σμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς
τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀ-
σπόρως σε κυοφορήσαν, διὰ μέγα ἔλεος θε-

λήσαντα, μορφωθῆναι, Χρ

Καταβασία. Ἀπας

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡ

Ἦχος β'. *Γυναῖκες ἀκοι*

Σχιρτήσατε, χορεύσατε, με
νης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθε
ρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρετ νῦν την
πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε, Ἀγνή
πανάμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προστασία·
χαῖρε, οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡς Γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἦχος δ'.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέ
λοις ἄγνωριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ
Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται,
τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστε
ράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν καὶ βοή
σει σοι, Παναγία, τὸ χαῖρε· ἐτοιμάζου
διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν
εἰσδέξασθαι. (Δίς).

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι, Δέ
σποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος.
Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτίρας τὸ πλᾶ
σμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δουλείᾳ
κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ